

עפ"ג 46157-10-24 - פלונית נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עפ"ג 46157-10-24

לפני:	כבוד השופט יחיאל כשר
המבקשת:	פלונית
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל
תאריך הישיבה:	בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט העליון (השופט ר' רונן), מיום 1.4.2025 ט"ז אייר תשפ"ה (14.5.2025)
בשם המבקשת:	עו"ד שני פוגודה
בשם המשיבה:	

החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בית משפט זה (השופט ר' רונן), ביום 1.4.2025, במסגרתה נדחתה בקשת המבקשת לביטול צו עיכוב יציאה מהארץ (להלן: הצו), אשר ניתן בעניינה במסגרת עיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (השופט י' לוי), מיום 8.9.2025, ב-ת"פ 36071-11-20, עיכוב ביצוע אשר הוארך בהחלטה של בית משפט זה, מיום 31.10.2024 (השופט ד' מינץ), עד להכרעה בערעורה של המבקשת על גזר הדין.

רקע

1. ביום 20.2.2023 הורשעה המבקשת, על בסיס הסדר טיעון, במסגרתו הודתה המבקשת במיוחס לה בכתב אישום מתוקן: החזקה וניהול בית בושת, עבירות מס, עבירות שיבוש והדחה בחקירה, עבירות הלבנת הון ועבירות נגד הביטוח הלאומי.

בגין עבירות אלה, ביום 8.9.2024 נגזר עונשה של המבקשת, והושתו עליה 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונש מאסר מותנה, קנס וחילוט רכוש. לבקשת המבקשת ובהסכמתה המשיבה, עיכב בית המשפט המחוזי (השופט י' לוי), בהחלטתו מאותו יום, את ריצוי עונש המאסר בפועל, שנגזר על המבקשת, עד ליום 10.11.2024. כתנאי להבטחת התייצבותה של המבקשת לריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליה, קבע בית המשפט המחוזי מספר תנאים, בהם הצו לעיכוב יציאה מהארץ, וכן הפקדת סך של 30,000 ש"ח וחתמת ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך של 50,000 ש"ח כל אחד.

2. ביום 27.10.2024 הגישה המבקשת ערעור על גזר הדין לבית משפט זה, וביום 30.10.2024 הגישה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, עד להכרעה בערעור. בהחלטתו מיום 31.10.2024, קיבל בית משפט זה (השופט ד' מינץ), בהסכמת המשיבה, את בקשת המבקשת לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, עד למתן הכרעה בערעור, תוך שנקבע כי התנאים המגבילים שהושתו על המבקשת בבית המשפט המחוזי (ולרבות הצו לעיכוב יציאה מהארץ) יעמדו על כנם.

3. ביום 26.3.2025 הגישה המבקשת בקשה לביטול הצו לעיכוב יציאה מהארץ. בבקשתה, ציינה המבקשת כי הדין בערעורה, שהיה קבוע ליום 26.5.2025, נדחה ליום 17.11.2025. המבקשת טענה כי הצו אינו נחוץ בעניינה. זאת, הן לאור העובדה שלאורך משפטה, ואף לאחר מתן הכרעת הדין, היא הייתה משוחררת ללא מגבלות, ויצאה מישראל ושבה אליה מספר פעמים, והן על בסיס טענתה לפיה מרכז חייה נמצא בישראל, כולל ילדיה, אשר רשומים למסגרות חינוכיות בישראל, כך שאין חשש כי לא תשוב לריצוי עונשה. במסגרת הבקשה, הוסיפה המבקשת כי היא מעוניינת לעבור טיפול השתלת שיניים בגאורגיה, שכן שם עלות הטיפול נמוכה משמעותית מהעלות בישראל, והבהירה כי לשם כך תיאלץ לצאת מספר פעמים מישראל. לתמיכה בטענה זו, צירפה המבקשת מכתב מהמרפאה בגאורגיה, לפיו היא זקוקה לטיפול האמור ונדרשת להתייצב במרפאה מיום 5.10.2025 ועד ליום 10.5.2025. המשיבה מצידה התנגדה לבקשה.

בהחלטתו מיום 1.4.2025, דחה בית משפט זה (השופט ר' רונן) את הבקשה הנ"ל. בית המשפט קבע כי בהתאם להלכה הנוהגת, על המבקשת להצביע על נסיבות חריגות המצדיקות להיעתר לבקשתה וכי המבקשת לא עמדה בדרישה זו. בתוך כך, נקבע כי האישור הרפואי שצורף לבקשה אינו מלמד על "צורך רפואי דחוף" בטיפול השתלת השיניים, וכי המבקשת לא הראתה כי ניתן לבצע את הטיפול רק מחוץ לישראל.

ביום 27.4.2025 הגישה המבקשת בקשה לביטול זמני של הצו, למשך שבוע, מיום 8.5.2025 ועד ליום 15.5.2025, לצורך הגעתה לטיפול השתלת השיניים האמור, במרפאה בגאורגיה. בבקשתה, שבה המבקשת על טענותיה, והציעה להגדיל את סכום ההפקדה ולהוסיף ערבות צד ג', על מנת להבטיח את חזרתה לישראל. המבקשת פירטה בבקשתה, כי היא מטופלת במרפאה בגאורגיה מזה

מספר שנים, וההיסטוריה הרפואית שלה מוכרת לרופא במרפאה זו, כך שהיא מבקשת להמשיך ולהיות מטופלת על-ידו. לתמיכה בכך, צורף לבקשה מכתב מהמרפאה, המתאר כי בהתאם לאבחנתה, המבקשת זקוקה לטיפול האמור, וכי נקבע לה תור לביצוע הטיפול במרפאה בתאריכים הנכללים בתקופה בה התבקש ביטול הצו. בהמשך, צירפה המבקשת מכתב נוסף מהמרפאה, לפיו הטיפול האמור הינו חלק מסדרת טיפולים שעברה המבקשת באותה מרפאה. המשיבה התנגדה אף לבקשה זו.

ביום 4.5.2025 נערך דיון בבקשה, במעמד הצדדים. במהלכו של הדיון, הדגיש בית המשפט (השופט ע' גרוסקופף) כי למעשה מדובר בבקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 1.4.2025, וכי אין הבקשה מצביעה על שינוי נסיבות המצדיק בחינה מחודשת של ההחלטה. לאור הערות בית המשפט, הודיע בא-כוח המבקשת כי לא יעמוד על הבקשה, תוך שמירת זכויותיו. על כן, בהחלטתו מיום זה, דחה בית משפט זה (השופט ע' גרוסקופף) את הבקשה.

ומכאן הבקשה לעיון חוזר שבפניי.

4. בבקשה דנן, שהוגשה ביום 8.5.2025 (ארבעה ימים בלבד לאחר החלטתו של השופט ע' גרוסקופף), מתבקש עיון חוזר בהחלטה מיום 1.4.2025, וביטול זמני של הצו לעיכוב יציאה מהארץ, מיום 18.5.2025 ועד ליום 25.5.2025, וזאת לשם השלמת טיפול השתלת השיניים במרפאה בגאורגיה. בבקשתה, טוענת המבקשת כי מדובר בצורך רפואי דחוף, ומצרפת מכתב נוסף מהמרפאה בגאורגיה, המפרט כי ברוב המקרים יש לבצע את הטיפול האמור כשלושה עד חמישה חודשים לאחר הטיפול המקדים לו, כאשר במקרה זה חלפו למעלה משישה חודשים מהטיפול הקודם. לפיכך, הובהר במכתב כי אם המבקשת לא תשלים את הטיפול בשבועות הקרובים, לא ניתן יהיה לבצע אותו. כמו כן, צוין במכתב כי כל הטיפולים בוצעו בטכנולוגיה חדשנית הייחודית לגאורגיה, ושולמו במלואם על-ידי המבקשת.

לטענת המבקשת, הפרטים המתוארים במכתב המצורף מצדיקים עיון חוזר בהחלטה, הן בשל שינוי בנסיבות, והן לאור גילוי עובדות חדשות. לצד זאת, שבה המבקשת על הטענות שהעלתה בבקשותיה הקודמות.

5. בדיון שהתקיים בפניי ביום 14.5.2025, הביעה המשיבה את התנגדותה לבקשה. לטענת המשיבה, אף בבקשה זו לא הציגה המבקשת שינוי נסיבות או טעם מיוחד אחר המצדיק להיעתר לבקשה, לאחר שנדחתה בשני גלגולים הקודמים. לטענת המשיבה, הבקשה, והמכתב המצורף לה, אינם מוכיחים כי הטיפול המדובר הינו דחוף, או כי ייגרם למבקשת נזק רפואי משמעותי אם לא תשלים אותו באותה

מרפאה. כך, טענה המשיבה כי לא הוכח שלא ניתן לבצע טיפול דומה בישראל. כמו כן, נטען כי אף אם ישנה דחיפות בטיפול, אין מדובר בנסיבה חדשה.

המבקשת הוסיפה וטענה כי אופי האישומים בהם הורשעה המבקשת, על-פיהם היא הערימה על מוסדות המדינה לאורך שנים ובסכומים גבוהים, מחזק את החשש שתימלט מהארץ, ואינו מאפשר לתת בה אמון, אף לא באמצעות הגדלת סכום ההפקדה או הוספת ערבות צד ג'.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. על המבקש עיון חוזר בהחלטה להוכיח טעמים מיוחדים שמצדיקים זאת, דוגמת נסיבות חדשות אשר התרחשו לאחר מתן ההחלטה המקורית, או גילוי של עובדות חדשות שלא היו ידועות במועד מתן ההחלטה (ראו והשוו: ע"פ 2943/24 פלוני נ' מדינת ישראל (22.7.2024); ע"פ 3839/23 סמילוביץ נ' מדינת ישראל (28.5.2023); ע"פ 2690/16 לוויה נ' מדינת ישראל (7.12.2017)).

בענייננו, כל שהשתנה בבקשה שבפניי, ביחס לקודמותיה (ובאופן מובהק במיוחד ביחס לבקשה במסגרתה ניתנה החלטתו של השופט ע' גרוסקופף, מלפני פחות משבועיים), הוא שהמבקשת צירפה מכתב מפורט יותר מהמרפאה המטפלת, ובהתאם הרחיבה את תיאור הטיפול הרפואי אותו היא מבקשת להשלים. על כן, הנסיבות עצמן לא השתנו, ואף לא המידע שעמד לרשות המבקשת במועד הגשת בקשותיה הקודמות בעניין זה.

על-פי אמות המידה לעיון חוזר בהחלטה, די בכך כדי לדחות את הבקשה.

8. למעלה מן הצורך, אוסיף כי המכתב שצורף לבקשה אף אינו עונה על הדרישה הראייתית בהקשר דנן. מדובר באישור רפואי, אשר אינו ערוך או חתום כתעודת רופא או כחוות-דעת רפואית, ובפרט לא ככזה שנעשה מחוץ לישראל (סעיפים 22, 24 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, וראו למשל: ע"פ 8507/18 פלוני נ' מדינת ישראל, סעיף 70 (9.9.2020)). בהתחשב בכך שהמבקשת תולה יהבה בשינוי בין המכתב הקודם, שצורף לבקשה הקודמת, לבין המכתב שצורף לבקשה דנן, וסבורה שיש בכך כדי לבסס שינוי נסיבות משמעותי המצדיק עיון מחדש בהחלטה שניתנה בעניינה, מצופה כי הבקשה תוגש על בסיס מסמך רפואי קביל במישור הראייתי.

נוסף לכך, יצוין, כי ככלל, השלמת טיפול השתלת שיניים מהסוג המתואר בבקשה, מבלי להקל בו ראש, אינה מסוג הנסיבות הרפואיות החריגות, שבהן עשוי היה בית המשפט לשקול לקבל את הבקשה לעיון חוזר ולביטול זמני של הצו לעיכוב יציאה מהארץ, על אף כל המכשולים האמורים.

9. בטרם סיום, אציין כי בא-כוח המבקשת עשה עבודתו נאמנה, והגיש בדיון אסופת פסיקה, המדגימה שורה של מקרים שבהם בקשות לביטול זמני של צו עיכוב יציאה מהארץ התקבלו על-ידי בית משפט זה, אף בנסיבות שעל פניהן נדמות כמשכנעות פחות מהנסיבות בענייננו. עם זאת, אין בכך כדי להצדיק היעדרות לבקשה דנן. בהערת אגב אציין כי סבורני כי ניתן לאבחן החלטות אלה, בשים לב לבעיות הרפואיות שעמדו על הפרק באותם מקרים, אך לא בכך העיקר. כאמור, הבקשה שבפניי אינה נבחנת באמות המידה לבחינת בקשה ראשונה לביטול זמני של צו עיכוב יציאה מהארץ, אלא כבקשה לעיון חוזר בהחלטה (ולמעשה החלטות) שניתנה בעניין זה. על כן, אף לו הייתי סובר שלו הייתה מוגשת מלכתחילה בקשה בנוסח הבקשה דנן, היה מקום לקבלה (ואיני קובע זאת), לא היה בכך די על מנת לעמוד ברף הנדרש לבחינה מחודשת של ההחלטה שכבר ניתנה.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז אייר
תשפ"ה (15 מאי
2025).

יחיאל כשר
שופט